

Από την πανηγυρική λειτουργία του Αγίου Δημητρίου, στον Άγιο Δημήτριο Όπλων, κάτω Πατήσια!

/ [Γνώμες](#)

- Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Σε κλίμα άφατης κατάνυξης και συγκίνησης, έλαβε χώρα την Κυριακή 26/10/2025 με την καταιγιστική παρουσία του λαού των Κάτω Πατησίων, στον παλαιό ναό του Αγίου Δημητρίου Όπλων στα Πατήσια, η πανηγυρική λειτουργία για τον πανηγυρίζοντα Άγιο Δημήτριο, εν παραλλήλω με τη προσκύνηση της ιεράς εικόνας της «Παναγίας Φοβεράς Προστασίας», που αφίχθη στο ναό στις 19-10-25, από τον ιερό ναό Μεταμόρφωσης Σωτήρος Ζωφριάς.

Σύσσωμος ο φιλόχριστος λαός των Πατησίων, αλλά και άλλοι πιστοί από διάφορες ενορίες της Αθήνας, παρευρέθηκαν στον ιστορικό και καλλιεπή ναό του Αγίου Δημητρίου Όπλων – που κομίζει τόσες αδαμάντινες ηθικές μνήμες για την ελληνική ελευθερία – για να τιμήσουν τον άχραντο Άγιο Δημήτριο τον Μυροβλήτη, αλλά και την σεπτή εικόνα της Παναγίας μας.

Τη μνήμη του Ιερού Δημητρίου, που καταυγάζει για αιώνες τώρα στην οικουμένη, την ηθική αρετή, αλλά και την απαρασάλευτη πίστη στο ιδεώδες της Ορθοδοξίας μας. Του Αγίου Δημητρίου που καίτοι γεννημένος και αναθρεμμένος, σε ένα περιβάλλον κοινωνικής και οικονομικής ευκρασίας, που προδιέγραφε μια λαμπρή κοινωνική και στρατιωτικοπολιτική καριέρα, δεν δίστασε, να τα θυσιάσει όλα για τη αγάπη του Χριστού μας. Για να διατρανώσει σε όλο τον πολιτισμένο τότε κόσμο με τον μαρτυρικό θάνατό του, την ηθική υπεροχή της Ορθοδοξίας, αλλά και την υπερτάτη αξία, να πέφτεις κανείς για ιδεώδη και ιδανικά, περιφρονώντας τις φθαρτές αξίες και τα πλαστά πρότυπα ζωής.

Ο Ιερός Δημήτριος γεννήθηκε περί το 280 μ.Χ. στην Θεσσαλονίκη και πολύ γρήγορα με τις ασύγγνωστες για την ηλικία του αρετές και ικανότητες, ανελίχθη στον επίζηλο βαθμό του χιλίαρχου, υπο την διοίκηση του Τετράρχη και μετέπειτα αυτοκράτορα της Ρώμης Γαλερίου Μαξιμιανού και όταν στο στέμμα ήταν ο τρομερός για τους διωγμούς του Διοκλητιανός. Γοητεύτηκε από το ιδεώδες της Ορθοδοξίας και προσκύνησε τον Χριστιανισμό, ιδρύοντας παράλληλα και έναν κύκλο για την μελέτη της Αγίας Γραφής. Αγνοώντας αγέρωχα, το διάταγμα του Διοκλητιανού, «περί αρνήσεως του Χριστιανισμού», ήλθε σε ευθεία ρήξη με τον Μαξιμιανό, που διέταξε να τον φυλακίσουν.

Στην φυλακή ευρίσκονταν και ένας νεαρός και ατρόμητος Χριστιανός – που θα τον έβαζαν προκειμένου να οδηγηθεί στο θάνατο, να παλαίψει με τον φοβερό και γιγαντώσωμο μονομάχο της εποχής Λυαίο – ο Νέστορας, που έσπευσε να ζητήσει την ευχή και την ηθική στήριξη του Δημητρίου, για την θανατηφόρο μάχη του. Και πράγματι με την πρεσβεία προς τον Χριστό του Δημητρίου, ο Νέστορας έκανε το θαύμα στην κυριολεξία και νίκησε τον γίγαντα Λυαίο, αφήνοντας αμήχανους τον Μαξιμιανό και τους ειδωλολάτρες επιτελείς του ! Και τότε εξοργισμένος ο τελευταίος, έδωσε εντολή – το 303 ή το 305 μ.Χ., να θανατώσουν τους «ασεβείς» Νέστορα και Δημήτριο, που τον ταπείνωσαν δημοσίως, με την θεόπνευστη δύναμή τους. Το μεν Νέστορα με αποκεφαλισμό, τον δε Δημήτριο δια του ειδεχθούς λογχισμού ! Αναφέρεται από τους δημιουργούς των εγκωμίων του Αγίου Δημητρίου, Γρηγόριο Παλαμά, Ευστάθιο Θεσσαλονίκης και Δημήτριο Χρυσολωρά, ότι το σεπτό σώμα του Δημητρίου ετάφη στο σημείο του μαρτυρίου του, όπου και μετεβλήθη σε βαθύ φρέαρ στη γή, από το οποίο ανέβλυζε μύρο!

Για τούτο και εδόθη στον Ιερό Δημήτριο, το προσωνύμιο Μυροβλήτης. Για να αποτελεί τον ηθικό Έφορο και Προστάτη της νύμφης του Βορρά Θεσσαλονίκη μας. Είναι χαρακτηριστικά δε δυο θαύματα του Αγίου Δημητρίου σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Στην μεν Θεσσαλονίκη ανήμερα της ιερής μνήμης του, επέπρωτο από την ιστορική μοίρα, η βασίλισσα της Βορείου Ελλάδος, μετά από αιώνες δουλείες, να παραδοθεί στον προελαύνοντα ελληνικό στρατό. Και κυμάτιζε και πάλι περήφανα στον Λευκό Πύργο η γαλανόλευκη. Στην δε Αθήνα, στα 1823 και κατά την πολιορκία της Ακροπόλεως οι Τούρκοι ήταν οχυρωμένοι στην Ακρόπολη και ο ελληνικός στρατός είχε αναπτυχθεί περίξ του ναού του Αγίου Δημητρίου, τον οποίο και ετοιμάζονταν οι Τούρκοι να βομβαρδίσουν, με τις λουμπάρδες τους – «τούρκικα κανόνια». Τότε ως εκ θαύματος, με την θεία παρέμβαση του Αγίου Δημητρίου, οι μπαρουταποθήκες των Οθωμανών πήραν φωτιά και εξερράγησαν μαζί τους, σκορπώντας τους τον θάνατο και καταστρέφοντας και ένα μικρό τμήμα της Ακρόπολης ! Και ένεκα αυτού του θαύματος, ο Άγιος Δημήτριος έκτοτε, ονομάστηκε «Λουμπαρδιάρης» !

Αυτό το έξοχο ηθικό κλίμα που συγκίνησε στο έπακρο τον ευγενή λαό των Πατησίων, αναβίωσε στον παλαίφατο ναό του Αγίου Δημητρίου Όπλων – που ήταν στα γιορτινά του, με την γαλανόλευκη να τον ντύνει παντού, για το συνεορταζέμενο μείζον ιστορικό μας ορόσημο του έπους του 1940 – και με την ανύσταγη φροντίδα και ηθική επιμέλεια, του εμπνευσμένου θεολογικά και πνευματικάιερατικού του προϊσταμένου Αρχιμανδρίτη κ.κ. Φιλούμενου Ρούμπη. Της πανηγυρικής δοξολογίας χοροστάτησαν ο ευλαβής Επίσκοπος Ρωγών κ.κ. Φιλόθεος – που προϊσταται της 8-ης Εκκλησιαστικής Περιφέρειας της Αρχιεπισκοπής

Αθηνών - συγχωροστατού-ντων των ευσεβών Πατέρων του Αγίου Δημητρίου Όπλων κ.κ. Αρχιμανδρίτη ΦιλούμενουΡούμπη- που είναι και ιερατικός προϊστάμενος του ναού- Αρχιμανδρίτη Μαμία Αγαθαγγέλου, των ιερέων του Γιατρά Πέτρου,Σαλλάχ Παύλου και του διακόνου Σωτηρίου Τσιώνα.

Σημειώνοντας εδώ την έξοχη ηθική σύνδεση του Αγίου Δημητρίου των Όπλων, με το ιστορικό μας ορόσημο της 28-ης Οκτωβρίου. Δοθέντος ότι με την ευλογία του Αγίου Δημητρίου του Μυροβλήτη, που πανηγύριζεστις 26-ης Οκτωβρίου, στην προγενέστερη της σημερινής εκκλησίας του Αγίου Δημητρίου στα Πατήσια, επι της οδού Στρατηγού Καλλάρη στις Τρείς Γέφυρες, ο οπλαρχηγός των Χασιωτών (της Χασιάς στην Αττική) Μελέτιος Βασιλείου – επονομαζόμενος «Χατζημελέτης», που είχε κοιμηθεί στο ναό – ξεκουράζοντας τα παλικάρια του, τα ζώα και φυλάσσοντας τον οπλισμό που είχε με ευφυή τρόπο αποσπάσει από τον Βοεβόδα των Αθηνών, για να αντιμετωπίσει τους Τουρκλαβανούς ληστές της Αττικής, ξεκίνησε βλέποντας στον ύπνο του σε όραμα τον Άγιο Δημήτριο να του λέει «Στα όπλα», στις 1 Απριλίου 1821, την επανάσταση στη Φυλή, για την απελευθέρωση των Αθηνών. Και εξ αυτού του γεγονότος η εκκλησία προσέλαβε τον χαρακτηρισμό «Άγιος Δημήτριος των Όπλων» ! Σηματοδοτώντας ο Άγιος Δημήτριος στην Αθήνα μας, το άλλο μεγάλο μας ιστορικό ορόσημο της εθνικής παλιγγε-νεσίας της 25-ης Μαρτίου.

Με το πέρας της λειτουργίας ο ευλαβής Επίσκοπος Ρωγών κ.κ. Φιλόθεος, αφού διεμήνυσε το ευγενές μήνυμα του Αρχιεπισκόπου μας Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου για τον ιερό χαρακτήρα της ημέρας, αναφέρθηκε εκτενώς στην άχραντη μορφή του Αγίου Δημητρίου, που θυσίασε τις αστικές του ανέσεις και μια λαμπρή στρατιωτική σταδιοδρομία, για να θυσιαστεί για το ιδεώδες της Ορθοδοξίας και μας συγκίνησε με την πολυμέρεια της παιδείας του. Στην αντιφώνησή του ο προϊστάμενος του ναού Πατέρας Φιλούμενος, ευχαρίστησε τον φιλόχιρστο λαό που προσήλθεομαδόν για να τιμήσει τον Άγιο Δημήτριο και την ιερή εικόνα της Παναγίας Φοβεράς Προστασίας, τον ευλαβή Επίσκοπο Ρωγών κ.κ. Φιλόθεο, που τίμησε και λάμπρυνε με την παρουσία του την εορτή και όλους τους συντελεστές του ναού, που με αγάπη περισσή, εργάστηκαν εθελοντικά, για το πανηγυρικό εορτασμό.

Χρόνια Πολλά και ο ιερός Δημήτριος ο Μυροβλήτης, να σκέπει και να χαριτώνει τις ενάρετες οικογένειές σας.

Παραθέτουμε το Απολυτίκιο του Αγίου Δημητρίου :

Μέγαν εύρατο εν τοις κινδύνοις, σε υπέρμαχον, η οίκουμένη, Αθλοφόρε τα έθνη τροπούμενον. Ως ούνΛυαίουκαθείλες την έπαρσιν, εν τω σταδίωθαρρύνας τον

ικέτευε,

